

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/76/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713205093
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8713205093.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci navrhovateľa D. A., nar. XX.X.XXXX, bytom H., Q. XXXX/XX, proti odporkyni C. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., Q. XXXX/XX, zast. splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Magdalénou Hamaliarovou, bytom Poprad, Šoltésovej 3474/11, o uloženie povinnosti zabezpečiť bytovú náhradu, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 13C 51/2013-120 zo dňa 11. 10. 2013 a proti uzneseniu č. k. 13C 51/2013-157 zo dňa 16. 12. 2013 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1. stupňa.

N e p r i z n á v a navrhovateľovi oslobodenie od platenia súdneho poplatku za odvolanie.

P o t v r d z u j e uznesenie č.k. 13C/51/2013-157 zo dňa 16.12.2013.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh zamietol. Vyslovil, že náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa právne odôvodnil ust. § 712a ods. 8, § 712c ods. 1, § 712c ods. 3 Občianskeho zákonníka. Výrok o trovách konania ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 9C 419/2001 bolo zrušené právo spoločného nájmu účastníkov konania k bytu a odporkyni bola uložená povinnosť zabezpečiť navrhovateľovi primeraný náhradný byt. Odporkyňa preukázala, že sa snažila o splnenie tejto podmienky a navrhovateľ odmietol uzavretie nájmovej zmluvy. Otázka, či týmto konaním došlo k zániku práva navrhovateľa na bytovú náhradu, je predmetom dokazovania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/115/2011. V tomto konaní sa navrhovateľ fakticky domáha zmeny rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 9C/419/2001-66 zo dňa 16.10.2002 tak, aby odporkyni bola uložená povinnosť zabezpečiť mu primeraný náhradný byt v určitej lehote, ktorú navrhovateľ navrhol stanoviť na 90 dní. Otázkou bytovej náhrady pri zrušení práva spoločného nájmu bytu upravuje ust. § 712a, ods. 8, Obč. zákonníka, ktoré stanovuje podmienky za akých má rozvedený manžel právo na rôzne formy bytovej náhrady. Z uvedeného zák. ustanovenia nevyplýva žiadna lehota, v priebehu ktorej mala byť zabezpečená bytová náhrada. Lehota na zabezpečenie bytovej náhrady nevyplýva ani z ust. § 712c, ods. 1, Obč. zákonníka, ktoré ale upravuje povinnosť bývalého nájomcu

vysťahovať sa z bytu a vypratať byt tak, že táto povinnosť nie je daná, kým nie je pre neho zabezpečená bytová náhrada. Z týchto zásad súd vychádzal aj v konaní sp. zn. 9C/419/2001, kde v 2. výroku vyslovil, že právo navrhovateľa užívať predmetný byt zanikne dňom predloženia písomného vyhlásenia odporkyne o tom, že s ním bude uzavretá nájomná zmluva o nájme primeraného náhradného bytu. Podľa názoru súdu na splnenie povinnosti zabezpečiť primeraný náhradný byt nemožno povinnej osobe uložiť lehotu, pretože takáto lehota nevyplýva z príslušných zákonných ustanovení. Je potrebné brať do úvahy aj tú skutočnosť, že splnenie povinnosti zabezpečiť náhradný byt nie je závislé len od konania osoby, ktorá má takúto povinnosť, ale aj od konania tretích osôb, ktoré sú vlastníkami bytov a musia prejavíť vôľu uzavrieť nájomnú zmluvu, pretože žiadnemu vlastníkovi bytu nie je možné akýmkoľvek spôsobom vnútiť uzavretie nájomnej zmluvy. Navyše súd poukazuje aj na to, že práva navrhovateľa nie sú žiadnym spôsobom ukrátené, pretože až do doby, kým mu bytová náhrada nie je zabezpečená, trvá jeho právo užívať predmetný byt, preto nemožno konštatovať, že by nezabezpečením bytovej náhrady dochádzalo k ujme na právach navrhovateľa. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti súd návrh zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151, ods. 1, O.s.p., veta prvá tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože navrhovateľ v konaní nebol úspešný a teda nárok na náhradu trov konania mu nevznikol a odporkyňa ako úspešná účastníčka konania náhradu trov konania nežiadala.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd podľa obsahu zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, žeby nahradil ten rozsudkom, ktorým by návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel alebo aby rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 9C 419/01-66 zo dňa 16. 10. 2002 právoplatný 17. 5. 2004 zmenil, aby tam nebola uvedená 90 dňová lehota, v priebehu ktorej by mala byť zabezpečená bytová náhrada. Navrhovateľ v petite svojho odvolacieho návrhu uvádza všetky rozsudky, ktoré boli vydané v jeho veciach.

Ďalej navrhovateľ v odvolaní uviedol, že v návrhu možno nesprávne formuloval veci, ako je určenie lehoty zabezpečenia bytovej náhrady, čo nevyplýva ani z ust. § 712c ods. 1 Občianskeho zákonníka a tým si poškodil aj pri rozhodovaní súdu vo veci naplnenia výkonu rozhodnutia o zabezpečení bytovej náhrady. Sám ale nenašiel iný spôsob, ako odporkyňu zaviazat' k naplneniu tých už právoplatných rozsudkov. Odporkyňa sa stále opiera o skutočnosť, že to nie je možné a podaním stále nových návrhov, ktoré bezpochyby boli aj vo veci samej zamietnuté, chcela osobe navrhovateľa poškodiť tak, ako to robí stále. Byt, ktorý má právo užívať a podľa rozhodnutia súdu má možnosť v ňom bývať a dôstojne ho užívať, už dávno nie je pravdou. Odporkyňa mu zamedzila prístup (výmena zámku na dverách). Do uvedeného bytu sa nemôže dostať, a preto ho nemôže ani užívať. V tejto veci podal podnet na prešetrovanie na políciu. V byte nebýva už od rozvodu od roku 2000, t.j. 13 rokov. Svoju náhradu bývania doriešil spoločným majetkom na chalupe v G., kde je dnes už samostatným vlastníkom nehnuteľnosti. Súd ho dňa 11. 3. 2013 v konaní o podielovom spoluvlastníctve zaviazal uznesením zo dňa 11. 3. 2013, ide o uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6C 150/07, k vyplateniu podielu C. A., a to sumou 15.000 Eur do dňa 30. 6. 2013. Túto povinnosť si splnil, teda vlastníctvo, ktoré má, je vyplatenie podielu spoluvlastníkovi, teda odporkyni. Aj do tejto nehnuteľnosti, nakoľko nebola vôbec prístupná pre dôstojný a pokojný život, musel vynaložiť nemalé finančné prostriedky na zveľadenie a rekonštrukciu, pretože si založil novú rodinu a narodil sa mu syn. Toho času je otcom aj maloletej dcéry jednoročnej. Sú to maloleté detičky a tak bojuje za svoje práva, aby aj on mohol dôstojne a spokojne žiť spoločne s rodinou tak, ako žije odporkyňa v spoločnom byte. Prechádzal rôznymi kritickými situáciami, ako sú povodne III stupňa a odporkyňa ani jediným spôsobom sa nepodieľala na úprave a údržbe nehnuteľnosti ako svojho podielu. Navrhovateľ sám jej touto rekonštrukciou dopomohol k nadhodnoteniu podielu, a preto vyplatenie podielu bolo navrhované aj konaním navrhovateľa. Jedná sa totiž o 80 ročnú drevenicu v lesnom prostredí, teda na samote, kde nie je vôbec možnosť akéhosi vývinu a štandardu pre jeho dve deti s porovnaním, že odporkyňa užíva byt, v ktorom má aj navrhovateľ podiel bývania a užíva ho v celosti. Taktiež odporkyňa v tejto veci uvádza, že majiteľom dvoch bytov, jeden vo J. a druhý v G., je navrhovateľ. Navrhovateľ naozaj nevidí, akým spôsobom sa odporkyňa pričínala k tejto veci. Majiteľom týchto bytov sa stal darom, pričom vec darovania nie je predmetom konania a darovacie zmluvy, ktoré boli navrhovateľom a darcom podpísané, sú podmienené aj starostlivosťou o darcu. Navrhovateľ si je plne vedomý, že tento dar prijal s podmienkami. Jedná sa o osoby darcov, ktoré užívajú svoje byty, sú to žijúce osoby a zmluvy sú podmienené vecným bremenom, čo znamená, že do smrti môžu užívať

byty dôstojným spôsobom a prežiť v nich najkrajšie roky svojej staroby. Odporkyňa nemôže takýto dar zohľadňovať v jej konaní o návrhoch, pretože ona sa nijakým spôsobom nepodieľa na darovaní a s touto vecou nemá nič spoločné. Pre darcov je odporkyňa úplne cudzí človek a nepovažujú ju už ani za súčasť rodiny. Nie je to majetok, ktorý vlastnila odporkyňa, a teda ani darcom nie je odporkyňa. Preto sa nemôže opierať o skutočnosť, že navrhovateľ je vlastníkom týchto nehnuteľností. Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že k darovaniu došlo v rokoch 2010 a 2011, čo už bolo po vynesení rozsudkov Okresného súdu Poprad i Krajského súdu v Prešove. Tieto rozsudky boli právoplatné v roku 2004 a v roku 2009. Nie je teda dôvod, aby sa prihliadalo na skutočnosti, ktoré sa stali niekoľko rokov po vynesení právoplatných rozsudkov. Navrhovateľ predložil aj zmluvu, o ktorú sa opiera odporkyňa. Táto si mala splniť podmienky rozsudkov a poslať nájomnú zmluvu na byt v meste Poprad navrhovateľovi a tým žiadala vo svojom návrhu, aby došlo k zániku práva navrhovateľa na bytovú náhradu. Navrhovateľ poukázal na rozsudok 9C 419/2001 Okresného súdu Poprad, ktorý vo výroku vyslovil, že právo navrhovateľa užívať predmetný byt zanikne dňom predloženia písomného vyhlásenia odporkyne o tom, že s ním bude uzavretá zmluva o nájme primeraného náhradného bytu v meste Poprad s tým, že sa musí jednať o byt, ktorý svojim vybavením bude spĺňať kvantitatívne, ale aj kvalitatívne znaky bývania, a preto sa musí jednať o byt s prihliadnutím na to, že si chce navrhovateľ zabezpečiť novú rodinu. Túto rodinu už navrhovateľ má, má dve maloleté deti. Zmluva, ktorú predložila odporkyňa na užívanie náhradného bytu, bola na dobu určitú na tri roky a v zmluve bolo dopísané, že je to s možnosťou dlhodobého prenájmu. Po preverení tejto zmluvy navrhovateľ zistil, že doba sa len predlžuje, ale zmluva je vystavená na dobu určitú, teda trojročnú, dokonca so zložením zálohy vtedy ešte 120.000,- Sk. Odporkyňa si je plne vedomá, že rozsudky nespĺnila ani nenaplnila ich podstatu. Odporkyňa podala aj odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 17C 207/2007-38 zo dňa 25. 4. 2008, v ktorom predložila nájomnú zmluvu, ale Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 7Co 112/2008-78 potvrdil právoplatnosť tohto rozsudku. Obdobie, kedy boli tieto rozsudky právoplatné a hlavne vykonateľné, odporkyňa neurobila nič preto, aby splnila ich podmienky, ale hľadala vždy nové dôkazy a konala vždy v neprospech navrhovateľa, aby poškodila nielen jeho, ale aj terajšiu jeho rodinu a podávala stále nové návrhy na to, aby bolo konanie zastavené a tým odporkyni úplne zanikla povinnosť zabezpečenia bytovej náhrady. Odporkyňa má neskutočný záujem ukončiť toto konanie v jej prospech, teda tak, aby jej úplne zanikla povinnosť zabezpečenia bytovej náhrady a navrhovateľovi nebolo priznané žiadne právo na jej zabezpečenie. Navrhovateľ má štyri právoplatné rozsudky a niekoľko neúspešných návrhov odporkyne v konaní o zabezpečenie bytovej náhrady, ktoré boli zamietnuté podľa § 705 ods. 1 a 2 druhej vety Občianskeho zákonníka (zrejme Občianskeho zákonníka). Po rozvode sa navrhovateľ nedopustil žiadneho fyzického násillia alebo psychického násillia a odporkyni nijakým spôsobom neublížil. Nedopustil sa tak žiadneho prečinu voči jej osobe a neboli ani nijaké iné dôvody hodné osobitného zreteľa. Teda nevidí dôvod, prečo by mu malo byť odobraté právo na zabezpečenie bytovej náhrady. Bytová náhrada mu ako rozvedenému manželovi patrí už prihliadnuc k tomu, že byt bol niekedy pridelený len jemu. Je o tom dôkaz, a to rozhodnutie o pridelení bytu na meno navrhovateľa. Odporkyňa sa v tomto prípade nepričinila o získanie nadobudnutia tohto bytu. Každý z manželov má právo na zabezpečenie bytovej náhrady a podľa § 712c ods. 1 (zrejme Občianskeho zákonníka) nájomca nie je povinný vystať sa z bytu a byt vypratať, kým nie je pre neho zabezpečená zodpovedajúca bytová náhrada. Chápe, že má právo na užívanie predmetného bytu až do dňa predloženia písomného návrhu, teda nájomnej zmluvy na primeraný náhradný byt, ale spoločné bývanie v jednom byte spolu s terajšou rodinou je takmer nemožné. Preto sa snaží a hľadá akúkoľvek z možností, ako naplniť právoplatnosť rozsudkov a tak získať právo na to, čo mu bolo v minulosti súdom pridelené a tým odporkyni zaviazat' k naplneniu tejto podstaty a naplneniu rozsudkov tak, aby odporkyňa z bývalého manželstva nezískala aj trojizbový byt v Poprade v celosti bez nároku na bytovú náhradu navrhovateľa aj podiel z vlastníctva, a to 15.000 Eur. Zároveň navrhovateľ položil otázku, že aké právo potom má druhý z manželov, keď aj jemu súd vyhovel a vydal rozsudky, ktoré sú už takmer 9,5 roka právoplatné a nič sa v tejto veci nekoná. nechce, aby sa premlčala doba na splnenie alebo naplnenie rozsudkov, a preto možno nesprávnym spôsobom formuloval návrh, že uviedol lehotu, v priebehu ktorej by mala byť zabezpečená bytová náhrada. Chcel, aby sa vo veci zabezpečenia bytovej náhrady začalo konať zo strany odporkyne a aby sa navrhovateľovi ako poškodenému nepremlčala doba právoplatnosti už spomínaných právoplatných rozsudkov.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrila odporkyňa. Navrhla rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uviedla, že navrhovateľ vo svojom odvolaní uvádza skutočnosti, ktoré s predmetnou vecou nesúvisia a k týmto jeho vyjadreniam sa už vyjadrila v konaní.

Uznesením č. k. 13C 51/2013-157 zo dňa 16. 12. 2013 súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi, aby v lehote 10 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatil príkazom na úhradu na účet 7000160815/8180 v peňažnom ústave názov banky, štátna pokladnica, kód banky 8180 s pripojeným avízom súdny poplatok za odvolanie v sume 99,50 Eur (položka č. 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov). Zároveň poučil navrhovateľa, že ak poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Proti tomuto uzneseniu včas podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že súdny poplatok z návrhu už zaplatil. Zároveň zaslal doklad o zaplatení. Preto nerozumie pojmu zaplatenia súdneho poplatku za odvolanie v rovnakej sume 99,50 Eur. Nevie, o aké odvolanie v tejto veci ide, nakoľko odvolanie podával a zaslal na Krajský súd v Košiciach dňa 2. 12. 2013. Žiadal o vysvetlenie súdneho poplatku k odvolaniu, teda aby súd bližšie uviedol, o aké odvolanie sa jedná a prečo je potrebné opätovné zaplatenie súdneho poplatku vo výške 99,50 Eur.

Súd prvého stupňa výzvou zo dňa 6. 2. 2014 žiadal od navrhovateľa, aby oznámil v lehote 5 dní od doručenia tejto výzvy, či podaním, ktoré bolo doručené súdu, podáva odvolanie voči uzneseniu o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, prípadne toto podanie súd nemá považovať za odvolanie. Zároveň oznámil, že podaný návrh na začatie konania nemožno spájať s podaním odvolania voči rozhodnutiu súdu v konaní vykonanom na súde prvého stupňa. Súd prvého stupňa zároveň vysvetlil obsah povinnosti podľa ust. § 2 ods. 4 a § 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.

K tejto výzve sa navrhovateľ vyjadril tak, že dôvody, ktoré mu zamedzujú zaplatenie poplatku, sú z jeho strany vážne. Sú to rodinné aj finančné dôvody. V rodine je jediný, ktorý zarába, nakoľko manželka je toho času na materskej a poberá len rodičovský príspevok. Má dve maloleté deti, o ktoré sa treba postarať a najväčšie bremeno je úver, ktorý si musel vziať na vyporiadanie jednej polovice podielu bývalej (zrejme odporkyne) v nemalej sume, a to 15.000 Eur. Pravidelne platí mesačne tento úver, a preto pri všetkých tých mesačných výdavkoch sa zo strany navrhovateľa naozaj nedá zaplatiť vysoký poplatok. Preto nechal na súd, aby sám rozhodol, ako túto vec ďalej postúpi a vyrieši v odvolacom konaní.

Odvolací súd na základe podaných odvolaní preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa i uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 15. 10. 2014 a zistil, že odvolanie navrhovateľa voči rozsudku súdu prvého stupňa i voči uzneseniu č. k. 13C 51/2013-157 zo dňa 16. 12. 2013 nie sú dôvodné.

Odvolací súd zároveň podľa obsahu posúdil podanie označené ako „odvolanie“ zo dňa 3. 3. 2014 doručené Okresnému súdu Poprad dňa 6. 3. 2014 ako žiadosť navrhovateľa o oslobodenie od platenia súdneho poplatku za odvolanie a dospel k záveru, že u navrhovateľa nie sú podmienky pre priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov.

Z obsahu spisu, a to zo zápisnice z pojednávania zo dňa 11. 10. 2013 vyplýva, že navrhovateľ potvrdil, že je vlastníkom nehnuteľností, a to konkrétne bytu vo J., v byte žije jeho otec, ktorý má právo doživotného bývania. Ide o dvojizbový byt a v G. je vlastníkom jednoizbového bytu, avšak doživotné právo bývania tam má jeho teta I. T.. Čo sa týka domu v H. C., je pravdou, že už tam bolo právoplatne ukončené konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. V súčasnosti býva v tomto rodinnom dome v H. C.. Na č. I. 101 sa nachádza list vlastníctva č. XXX k. ú. G., z ktorého vyplýva, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom rodinného domu súpisné č. 804 na parcele č. 3427/1 i parcely 3427/1 o výmere 411 m² zastavané plochy a nádvoria a parcely č. 3427/2 o výmere 312 m² záhrady. Na č. I. 103 sa nachádza list vlastníctva č. XXXX k. ú. J., z ktorého vyplýva, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom bytu vchod 0, prvé poschodie, byt č. 6 i podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku v podiele 1033/10000. Ide o stavbu súpisné č. 235 na parcele 212 obytný dom a parcelné č. 212 o výmere 365 m², zastavané plochy a nádvoria. Titulom nadobudnutia je darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena V 2947/2010.

Na č. I. 106 je založený výpis z listu vlastníctva č. XXXX k. ú. J., kde ako vlastník pod bodom 8 je zapísaný navrhovateľ v spoluvlastníckom podiele na parcele č. 228/82 o výmere 1149 m² záhrady, pričom ide o podiel 155/1149 na základe darovacej zmluvy V 2726/2011. Na č. I. 108 je založený list vlastníctva č. XXX k. ú. J., kde je navrhovateľ uvedený ako výlučný vlastník parcely č. 117/102 o výmere 18 m² - zastavané plochy a nádvoria súpisné č. 4036 na parcele č. 117/102 garáže. Titulom nadobudnutia je osvedčenie o dedičstve a kúpna zmluva V 892/2013. Na č. I. 109 je založený list vlastníctva č. XXXX k. ú. G., kde je navrhovateľ uvedený ako výlučný vlastník bytu č. 11 vo vchode 7, prvé poschodie na základe darovacej zmluvy V 142/2010, zároveň podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckemu podielu k pozemku vo výške 373/10000. Ide o parcelu č. 365 o výmere 395 m² - zastavané plochy a nádvoria. Ide o bytový dom súpisné č. 1202 na parcele 365. V časti C farchy je zapísané pod bodom 8 zriadenie vecného bremena spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania bytu č. 11 v prospech I. T., nar. XX. X. XXXX.

Podľa ust. § 138 ods. 1 O.s.p. na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Podľa ust. § 138 ods. 2 O.s.p. v návrhu musia byť pomery účastníka dokladované

a) vyplneným tlačivom, ktorého vzor uverejní ministerstvo spravodlivosti na svojom webovom sídle, alebo

b) rozhodnutím o hmotnej núdzi podľa osobitných predpisov.

Navrhovateľ nedokladoval svoje majetkové pomery vyplneným tlačivom v zmysle ust. § 138 ods. 2 písm.

a) O.s.p. ani rozhodnutím o hmotnej núdzi podľa osobitných predpisov podľa ust. § 138 ods. 2 písm.

b) O.s.p.

Je povinnosťou účastníka konania vierohodným spôsobom preukázať súdu svoje pomery, ktoré sú rozhodné pre posúdenie dôvodnosti jeho žiadosti. Sú to najmä majetkové a sociálne pomery, ale i výška súdneho poplatku a povaha nároku.

Aj keď údaje o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch navrhovateľa nie sú úplné, vychádzajúc z ust. § 138 ods. 1 O.s.p. odvolací súd z dostupných dôkazov, ktoré sa nachádzajú v spise, dospel k záveru, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že mu jeho osobné, majetkové a zárobkové pomery neumožňujú zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, ktorý vo veci činí 99,50 Eur.

Podľa ust. § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie. Poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Podľa ust. § 5 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb. Poplatková povinnosť vzniká:

a) podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa ust. § 6 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb. Sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len "percentná sadzba") alebo pevnou sumou.

Podľa ust. § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb. ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Podľa položky 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov v návrhu na začatie konania ak nie je ustanovená osobitná sadzba, ak nemožno predmet konania oceniť peniazmi, je poplatok 99,50 Eur. Podľa poznámky k položke 13 poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej. Súdny poplatok sa platí aj za odvolanie proti rozhodnutiu súdu o návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Ak odvolanie podá navrhovateľ i odporca, platí každý z nich poplatok podľa ceny predmetu svojho odvolania. Ak je odvolateľov na strane navrhovateľa alebo odporcu viac, platia súdny poplatok v závislosti od povahy ich procesného spoločenstva tak, že v prípade samostatného procesného spoločenstva (§ 91 ods. 1 O.s.p.) platia súdny poplatok samostatne podľa predmetu svojho odvolania a v prípade nerozlučného procesného spoločenstva (§ 91 ods. 2 O.s.p.) spoločne a nerozdielne.

Súd prvého stupňa teda správne vyrubil navrhovateľovi za ním podané odvolanie, o ktorom rozhoduje odvolací súd v odvolacom konaní, súdny poplatok v sume 99,50 Eur.

Vo veci sa navrhovateľ domáha uloženia povinnosti odporkyni, aby mu zabezpečila primeraný náhradný byt, a to v lehote 90 dní od právoplatnosti rozsudku, čo vyplýva z upraveného petitu návrhu tak, ako ho navrhovateľ upravil potom, čo bol zo strany súdu vyzvaný na odstránenie väd podania. Odporkyňa namietala, že konanie v danej veci by malo byť zastavené pre prekážku rozhodutej veci. V zmysle § 159, ods. 3, O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Je pravdou, že prekážka „res iudicata“ je jednou z neodstrániteľných podmienok konania, ktoré bránia tomu, aby konanie mohlo prebehnúť, avšak o uvedenú prekážku ide iba v prípadoch, keď je nepochybné preukázaná totožnosť účastníkov konania, ako aj totožnosť predmetu konania.

Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že sa navrhovateľ domáha nielen uloženia povinnosti zabezpečiť náhradný byt, o ktorom už bolo rozhodnuté, ale žiada aj určenie lehoty na splnenie tejto povinnosti. I odvolací súd má preto za to, že nejde o totožný predmet konania, ako vo veci sp. zn. 9C 419/2001.

Podľa ust. § 712c ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak tento zákon neustanovuje inak, nájomca nie je povinný vystaňovať sa z bytu a byt vypratať, kým nie je pre neho zabezpečená zodpovedajúca bytová náhrada. Spoloční nájomcovia majú právo len na jednu bytovú náhradu.

Podľa ust. § 712c ods. 3 Občianskeho zákonníka, nájomca, ktorý má byt vypratať, je povinný uzavrieť zmluvu o bytovej náhrade do 30 dní od doručenia písomného vyhlásenia o zabezpečení bytovej náhrady; ak nájomnú zmluvu bezdôvodne neuzavrie, jeho nárok na bytovú náhradu zanikne.

Rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 9C/419/2001-66 zo dňa 16.10.2002 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 1Co/64/03-90 zo dňa 17.3.2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 17.5.2004, súd zrušil právo spoločného nájmu bytu účastníkov konania nachádzajúceho sa v H. na ulici Q.. XXXX/XX v bloku B., pozostávajúceho z 3 izieb, kuchyne a príslušenstva s tým, že výlučnou nájomkyňou tohto bytu sa stala navrhovateľka (teraz odporkyňa). Zároveň súd vyslovil, že právo odporcu (teraz navrhovateľa) užívať tento byt zanikne dňom predloženia písomného vyhlásenia navrhovateľky o tom, že s ním bude uzavretá nájomná zmluva o nájme primeraného náhradného bytu v Meste Poprad a uložil odporcovi povinnosť v lehote 15 dní od tohto dňa vypratať a odovzdať tento byt navrhovateľke.

V konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17C/207/2007 sa odporkyňa domáhala zmeny vyššie uvedeného rozsudku vo výroku o bytovej náhrade, avšak návrh odporkyne bol zamietnutý. V súčasnosti na súde prebieha konanie pod sp. zn. 7C/115/2011, v ktorom sa odporkyňa domáha určenia, že zanikla jej povinnosť zabezpečiť navrhovateľovi náhradný byt, konanie však doposiaľ nebolo

právoplatne ukončené. Z predložených listov vlastníctva vyplýva, že navrhovateľ je vlastníkom viacerých nehnuteľností, okrem iného aj rodinného domu v H. doline a bytov G. a vo Svite.

Odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa, že na splnenie povinnosti zabezpečiť primeraný náhradný byt nemožno povinnej osobe uložiť lehotu, pretože táto lehota nevyplýva z príslušných zákonných ustanovení. Skutočne je potrebné brať do úvahy aj tú skutočnosť, že splnenie povinnosti zabezpečiť náhradný byt nie je závislé len od konania osoby, ktorá má takúto povinnosť, ale aj od konania tretích osôb, ktoré sú vlastníkami bytov a musia prejaviť vôľu uzavrieť nájomnú zmluvu. Žiadnemu vlastníkovi bytu nie je možné akýmkoľvek spôsobom vnútiť uzavretie nájomnej zmluvy. Práva navrhovateľa skutočne nie sú žiadnym spôsobom ukrátené až do doby, kým mu bytová náhrada nie je zabezpečená, trvá jeho právo užívať predmetný byt. Zamietnutie návrhu je teda namieste.

Súd prvého stupňa správne rozhodol i o trovách konania.

Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Správne rozhodol súd prvého stupňa i o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie tak, ako bolo uvedené vyššie. Preto odvolací súd i uznesenie č. k. 13C 51/2013-157 zo dňa 16. 12. 2013 ako vecne správne potvrdil.

Z dôvodov uvedených vyššie odvolací súd nepriznal navrhovateľovi oslobodenie od platenia súdneho poplatku za odvolanie.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval z dôvodu, že si trovy odvolacieho konania žiadny z účastníkov neuplatnil a v zmysle ust. § 151 O.s.p. ide o návrhové konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.